« ពេលខ្លះមនុស្សមានអារម្មណ៍ថា វាខុសក្នុងការវិនិច្ឆ័យអ្នកដទៃ ទោះជាតាមវិធីណាក៏ដោយ ។ ខណៈវាត្រឹមត្រូវដែល អ្នកមិនគួរកាត់ទោសអ្នកដ៏ទៃ ឬ វិនិច្ឆ័យពួកគេដោយមិនយុត្តិធម៌ នោះអ្នកនឹងត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យពីគំនិត ពីស្ថានភាព និង ពីមនុស្ស ដែលនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់អ្នក ។ . . .

« ការវិនិច្ឆ័យគឺជាការប្រើសេរីភាពយ៉ាងសំខាន់របស់អ្នក ហើយតម្រូវឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងក្លា ជាពិសេស ពេលដែលអ្នកធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីមនុស្សដទៃទៀត ។ ការវិនិច្ឆ័យទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវតែបានដឹកនាំដោយបទដ្ឋានសុចរិត ។ សូមចងចាំថាមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលដឹងពីចិត្តរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយដែលអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយបង្អស់ដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ (សូមមើល វិវរណៈ ២០:១២, នីហ្វៃទី៣ ២៧:១៤, គ. និង ស. ១៣៧:៩) ។ . . .

« . . . ធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក វិនិច្ឆ័យពីស្ថានភាពរបស់មនុស្សជាជាងវិនិច្ឆ័យពីខ្លួនរបស់មនុស្ស ។ ពេលណាដ៏ដោយដែលអាចធ្វើទៅបាន ចូរជៀសវាងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ រហូតដល់អ្នកមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ល្មមនៃការពិតនោះ ។ ចូរស្ដាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាអង្គដឹកនាំការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក » (*ពិតចំពោះសេចក្ដីជំនឿ ៖ ឯកសារយោងនៃដំណឹងល្អ* [ឆ្នាំ ២០០៤] ទំព័រ ៥៣–៥៥) ។

« ពេលខ្លះមនុស្សមានអារម្មណ៍ថា វាខុសក្នុងការវិនិច្ឆ័យអ្នកដទៃ ទោះជាតាមវិធីណាក៏ដោយ ។ ខណៈវាត្រឹមត្រូវដែល អ្នកមិនគួរកាត់ទោសអ្នកដ៏ទៃ ឬ វិនិច្ឆ័យពួកគេដោយមិនយុត្តិធម៌ នោះអ្នកនឹងត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យពីគំនិត ពីស្ថានភាព និង ពីមនុស្ស ដែលនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់អ្នក ។ . . .

« ការវិនិច្ឆ័យគឺជាការប្រើសេរីភាពយ៉ាងសំខាន់របស់អ្នក ហើយតម្រូវឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងក្លា ជាពិសេស ពេលដែលអ្នកធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីមនុស្សដទៃទៀត ។ ការវិនិច្ឆ័យទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវតែបានដឹកនាំដោយបទដ្ឋានសុចរិត ។ សូមចងចាំថាមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលដឹងពីចិត្តរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយដែលអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយបង្អស់ដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ (សូមមើល វិវរណៈ ២០:១២, នីហ្វៃទី៣ ២៧:១៤, គ. និង ស. ១៣៧:៩) ។ . . .

« . . . ធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក វិនិច្ឆ័យពីស្ថានភាពរបស់មនុស្សជាជាងវិនិច្ឆ័យពីខ្លួនរបស់មនុស្ស ។ ពេលណាដ៏ដោយដែលអាចធ្វើទៅបាន ចូរជៀសវាងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ រហូតដល់អ្នកមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ល្មមនៃការពិតនោះ ។ ចូរស្ដាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាអង្គដឹកនាំការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក » (*ពិតចំពោះសេចក្ដីជំនឿ ៖ ឯកសារយោងនៃដំណឹងល្អ* [ឆ្នាំ ២០០៤] ទំព័រ ៥៣–៥៥) ។

« ពេលខ្លះមនុស្សមានអារម្មណ៍ថា វាខុសក្នុងការវិនិច្ឆ័យអ្នកដទៃ ទោះជាតាមវិធីណាក៏ដោយ ។ ខណៈវាត្រឹមត្រូវដែល អ្នកមិនគួរកាត់ទោសអ្នកដ៏ទៃ ឬ វិនិច្ឆ័យពួកគេដោយមិនយុត្តិធម៌ នោះអ្នកនឹងត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យពីគំនិត ពីស្ថានភាព និង ពីមនុស្ស ដែលនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់អ្នក ។ . . .

« ការវិនិច្ឆ័យគឺជាការប្រើសេរីភាពយ៉ាងសំខាន់របស់អ្នក ហើយតម្រូវឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងក្លា ជាពិសេស ពេលដែលអ្នកធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីមនុស្សដទៃទៀត ។ ការវិនិច្ឆ័យទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវតែបានដឹកនាំដោយបទដ្ឋានសុចរិត ។ សូមចងចាំថាមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលដឹងពីចិត្តរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយដែលអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយបង្អស់ដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ (សូមមើល វិវរណៈ ២០:១២, នីហ្វៃទី៣ ២៧:១៤, គ. និង ស. ១៣៧:៩) ។ . . .

« . . . ធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក វិនិច្ឆ័យពីស្ថានភាពរបស់មនុស្សជាជាងវិនិច្ឆ័យពីខ្លួនរបស់មនុស្ស ។ ពេលណាដ៏ដោយដែលអាចធ្វើទៅបាន ចូរជៀសវាងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ រហូតដល់អ្នកមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ល្មមនៃការពិតនោះ ។ ចូរស្ដាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាអង្គដឹកនាំការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក » (*ពិតចំពោះសេចក្ដីជំនឿ ៖ ឯកសារយោងនៃដំណឹងល្អ* [ឆ្នាំ ២០០៤] ទំព័រ ៥៣–៥៥) ។

© ២០១៥ ដោយ Intellectual Reserve, Inc. រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។